

at der ikke til den Tid, han agter at afdrive sin Skov, ogsaa kan være Andre, der ville afdrive deres, og der kan da komme Saameget paa Markedet, at den Pris, han havde ventet, ikke holder Stik, men dette vil afholde Mange fra at gribe denne Udvei. Naar man siger, at Folk vilde rydde deres Skov, deels for at skaffe sig Penge i en gieblikkelig Forlegenhed, deels for at kunne sælge Jorden med Fordeel, glemmer man, at den Jord, der er bevoget med Skov og tillige er af mindre god Bonitet, Intet er værd som Agerland. Det vilde være en meget dårlig Speculation, dersom en Mand tænkte at kunne gøre en god Forretning ved at sælge sin Skovgrund, thi bliver den solgt i det Større, tvivler jeg meget paa, at Nogen vilde overtage den og paatage sig dens Rydning, selv om han kunde faae den for Intet. Det kunde lade sig gøre at opdyrke den, naar man kunde tage smaa Stykker for ad Gangen og lægge dem til et bestaaende Agerbrug; men naar det skulde skee i det Store, troer jeg ikke, at Nogen vilde paatage sig dette Arbejde, selv om han fik Grunden for Intet.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet.

Steenstrup: Skjøndt der kunde være megen Fristelse til at imødegaae de tre sidste Talere, forsaavidt de climatiske Hensyn angaaer, skal jeg dog af diætetiske Hensyn frasælge Ordet, idet jeg kun skal henstille til de Herrer, der ere principielle Modstandere af Loven, om de ikke i alt Fald af Anstændighedshensyn ville stemme for Lovens Overgang til 2den Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg maa, i Modsetning til den ærede sidste Taler, bestemt anmode de Herrer, som kun af Anstændighedshensyn vilde stemme for Lovens Overgang til 2den Behandling, om at stemme imod den.

Steenstrup: Jeg føler mig overbeviist om, at de Herrer, der kun af Anstændighedshensyn ville stemme for Loven, ere meget faa.

Jørgen Jensen: Der er talt saa Meget om denne Sag, at det snart kunde være nok, og jeg skal heller ikke beholde Ordet længe — det er ikke min Baue —, men jeg synes, at man altfor stadigt er kommen ind paa de climatiske Forhold, som om de skulde være det Afgjørende med Hensyn til dette Lovudkast om Skovvangens Ophævelse. Jeg vil ganske vende mig bort deraf, idet der kun er to Spørgsmaal, som for mig gjøre sig gjældende, efterat jeg har betragtet Sagen i al den Tid, den har været til Forhandling i disse to lange Møder. Det første Spørgsmaal er, om dette Udcast, naar det bliver til Lov, vil bevirke en forværrelig Indskrænkning i Skovarealet. Jeg tvivler nu ikke om, at det vil bevirke en Indskrænkning, men, om det vil have en saa forfærdelig Indflydelse paa Brændepriisen, at der bliver mindre Skov her i Landet, er Noget, jeg ikke formaer at indsee. De climatiske Betragtninger ere kun theoretiske, og med Hensyn til dem kunde man læse hele Jordklodens Historie uden dog at faae Noget ud deraf. Derimod maae vi lægge Mærke til, hvorledes det vilde gaae, naar vi skulde have alt vort Brænd fra Udlandet. Det kan være, at det, at en stor Deel af Skovene bliver ødelagt, ikke vil have nogen Indflydelse, og, efter min Betragtning, maade, er der ikke nogen Tvivl i saa Henseende, men jeg troer, at Brænd er en Nødvendighedsartikel, hvoraf vi nu allerede hente Meget fra Udlandet, og hvorfor vi udgive mange Penge. Brændet er allerede steget til en Pris, som vistnok kun ganske faa Nødvendighedsartikler kunne vise Magten til, især naar man betragter Sagen fra de stedlige Forhold her i Landet. Jeg kan for mit Vedkommende tydeligt erindre, at man i sin Tid hos vedkommende Skoviere kunde for 24 β hente saameget Brændqvas, som man kunde føre med 2 Heste, og at man deraf kunde skære $\frac{1}{2}$ Favn Klopbrænd, men det samme Quantum koster nu 3 Rd., og det er altsaa 12 Gange saa dyrt. Det er kun Brændet, jeg lægger nogen Vægt paa, men forøvrigt vil jeg ikke bedømme Sagen. Jeg vilde grumme nødt, at denne Lov ikke skulde give noget Udbytte, og jeg vil derfor kun i Fortid gøre den Hensigt